

GAZETA POZNANSKA

Nro. 1.

w Szrodę dnia 3. Stycznia Roku 1810.

z Warszawy d. 26. Grud.

Donieśliśmy w przeszley Gazecie, iż po skończoney kantacie śpiewaney na teatrze narodowym d. 21 b. m. ku uwielbieniu woyska Polskiego, Damy rzuciły z wszystkich łoż laury i kwiaty na woioowników; teraz wypada nam dodać, iż pierwsza z tychże Dam Jaśnie wielmożna z Książąt Lubomirskich Potocka, znana z swych pięknych przymiotów duszy zdobiących tę płeć szlachetną, znana z przywiązania swego do kraju, którego już tylekrotne dała dowody, i w tey okoliczności, gdy wszystkie Polki będące w Warszawie ubiegały się powitać i oddać cześć wracającym z zwycięstwem rodakom, pani ta złożyła pamiątkę nie ztartą swego patriotycznego uczucia przez Wielmożną Pułkownikową Stanisławową Potockę na ręce JW. Generała dywizyi Dąbrowskiego wieniec laurowy dla woyska Polskiego, z następującym przyłączonym napisem.

W Gaia Jana trzeciego ten Wieniec uwity,
Mężni Polski mściciele wam jest należyty,
Płeć go żeńska wam daie; czasy niegdyś były,
Cziesmy z wami niedolę powszechną dzielili;
Patizac na was, licząc wasze bliźny
znay.

powrotu woyska naszego; czytanych na posiedzeniu Towarzystwa Królewskiego Przyjaciół Nauk d. 22. b. m.: dziś też wiersze w Polskim Rymie przełożone, młodziemy.

Wy którzy własne domy znagneni porzucić,
Poprzysięgliście braciom zwycięzcami wrócić;
Wy co piosząc pogromem naiezdników tłuszcze,
Mielście pojednoczyć z wawrzynami bluszcze,
Dziś wracacie z tryumfem w też same siedliska,
A oczyzna zbawiona dzieci swoje ścisła.

Szczęсна matka! szczęśliwi synowie waleczni!
Wspólne wasze zabiegi potomność uwieczni.
Cześć mędrcom! cześć mężnym co poległi z chwałą,
Cześć tym których zwycięztwo w bitwach ukochało
A pokóy który stwierdził oręza wyroki,
Nareszcie Królów waszych uspokaja zwłoki.

F. W.

W i e r s z

Do Pułków 2go i 8go Xięstwa Warszawskiego; na powrót ich, od Obywateli Miasta Warszawy.

O wy! co pierwsi z wiernych swey oczyźnie synów,
Napród bróń chwyciliście za iey byt tak drogi.
Witajcie! dość tych laurów -- tych świetnych wawrzynów.

Oczyzna uwolniona pokonane wrogi!...

Oto nasi współbracia, mieszkańcy Warszawy,
Łzy wdzięczności, i serca nioszą wam otwarte,
Godni w dziejach narodu nieśmiertelney stawy,
Obyscie u nas drugą znaleść mogli Sparte...

2
Na łonie czułych braci, spoczniycie od znojów;
A jeżeli zazdrość chytra, nowych zechce bojów,
Niech drzy — pomniąc na Raszyn, Górę, Zamość,
Kraków:
i nie ufa już liczbie — jeżeli zna Polaków.

K. Ma...wski.

z Warszawy d. 26. Grud.

Dnia 24. b. m. JW. Zastępca Prefekta Departamentu Warszawskiego z powodu rocznicy urodzin Najjaśniejszego Króla Jegomości Frederyka Augusta Xiążęcia Warszawskiego, w dniu 23. b. m. obchodzoney, dawał obiad dla wojskowych wyższej rangi, na którym znajdowali się JW. Generał dywizyi Dąbrowski, i Generał brygady Kamieniecki Gubernator miasta Warszawy, Pułkownicy, sztabs officerowie, i inni woyskowi. Podczas obiadu spełniane były toasty Najjaśniejszego Króla Jegomości Xiążęcia Warszawskiego, i zwyciężkiego woyska Polskiego; przytomni zaś JW. Generałowie i inni woyskowi wnieśli zdrowie Obywateli Departamentu Warszawskiego.

Pułk 1wszy jazdy Galicyjsko-Francuzki, pod dowództwem Pułkownika Zawadzkiego, przybywszy dnia 21. b. m. do tutejszey stolicy, udał się dnia 23 tegoż miesiąca przez Pragę na konsystryę do Prasnysza i okolic tamecznych. Pułk ten wiele winien staraniom i gorliwości Pułkownika swojego; pięknie ubrany i na dobrych koniach, okrył się chwałą w ukończoney świeżo wojnie; czego dowodem są krzyże, które tak Officerowie jakoteż żołnierze w nadgrode swojego mężstwa w znaczney liczbie otrzymali.

z Paryża d. 14. Grud.

Wczoraysza sessya ciała prawodawczego była nader ważna. JW. Hrabia Montalivet, Minister spraw wewnętrznych, na rozkaz Cesarza Jmci i Króla, przedstawił zgromadzeniu obraz historyczny Państwa francuzkiego od czasu ostatniego jego posiedzenia. Mo-

wił najprzód o terażniejszym położeniu Państwa w względzie publicznych robot, dobroczynnych instytuców, publiczney edukacyi, umiejętności i sztuk. Przeszedł potem do rolnictwa, rękodziel i kopalni.

„Handel, mowił dalej, zatrudnia się w powszechności, ciągnięciem korzystnych ile można użytków z płodów rolnictwa i przemysłu. Nasz handel cierpi koniecznie przez nadzwyczajny stan, który formując iakby dwie massy, jednę z ładu europejskiego, drugą z morza i krajów, odłączających nas od niego, zostawia je bez najmniejszey dozwoloney komunikacyi. Pomimo to w zamianach wielka utrzymuje się czynność przez wewnętrzną konsumcyą i przez nasze związki z naszymi sąsiadami. Związki nasze z zjednoczonymi Stanami Ameryki są przerwane; lecz przywroczone będą wkrótce z powodu potrzeb wzajemnych. Lugdun widzi kwitnący stan swych fabryk odbierających kommissa z Niemiec, Rossyi i z wewnątrz. Neapol dostarcza nam bawełnę, którą ziemia jego w większey codziennie wydaie obfitości, umniejszając potrzebę sprowadzenia iey z daleka.

Potem namienił Minister o skarbie, administracyi wewnętrzney i sądowej, o sprawie religiyney i mowił dalej iak następuje:

W o y n a.

Cesarz Jmć zajmując się w ten sposób wszelkimi polepszeniami, które każdy rok Panowania Jego Francyi zapewnia, nieprzyjaciele nasi olbrzymie czynili natężenia? W kilka dni po zagaieniu Ciała prawodawczego w roku 1808 poraził Cesarz armie hiszpańskie, wkroczył do Madrytu i osadził na Tronie Brata swego: przedkim i roztropnym

przy

nia

lic

kó

ode

Wi

idea pomocy swej armii włoskiej i swemu włoskiemu Państwu tak drogiemu dla Jego serca. —

Zaledwo upłynął miesiąc po niesprawiedliwej napaści armii austriackiej, aż oto Wiedeń po nieiakiem bombardowaniu otworzył awnie bramy i ugiąć się musiał przed naszymi tryumfującymi armiami.

Armia austriacka w Włoszech spostrzegła wkrótce, iż flanki iey w niebezpieczeństwie i czuła konieczność, cofania się w ataku. Wice - Król zwyciężywszy nad Piawą, na Alpach noryjskich i w Karyntyi posunął się do granicy Styryi i złączył z armią wielką.

W krótko potem poraził nieprzyjaciela w Węgrzech. Batalia pod Raab była pamiętną rocznicą batalii pod Marengo i Friedland, i przy tej okoliczności Cesarz pisał do swego przybranego syna; *Zwycięztwo W Pana iest wnuhkiem zwycięztwa pod Marengo.*

Szczątki rozmaitych karpusów nieprzyjacielskich nigdzie zebrać się niemogły; i byłyby zostały wzięte w niewolę lub rozbroione, gdyby przypadkowym sposobem wzburzenie Dunaju niebyło wstrzymało armii francuzkiej. Geniusz wojny, natężenia kunsztu przezwyciężyły jednak nieprzewidziane wprzód przeszkody. Tocząc wojnę, odwagę i siłę lwa łączyć wypada z chytrością zająca.

Nakoniec batalia pod Wagram, po której zawieszenie broni w Znaim nastąpiło, wytrąciła zręku oręż nieprzyjaciółom naszym. Pozostała im się tylko nadzieia w wspaniałości Zwycięzcy.

Przez pokoy Wiedeński Francya i wszyscy iey Sprzymierzeńcy znaczne zyskali korzyści i pokoy lądowy znowu przywróconym został. Spodziewać się należy, iż pokoy ten będzie trwałszym, niż pokoy Prezburgski i że ludziom, którzy gabinet Wiedeński po pokoiu Prezburgskim uwiedli, nie poszczęści się, oszukać go po pokoiu Wiedeńskim.

Wyrzekliby upadek swego Pana; Francya bowiem wielka, potężna i mocna zawsze znaydować się będzie w stanie, w którym niezaszkodzą iey ani chytrność ani zaczepki iey nieprzyjaciół. —

Tymczasem Anglia widząc armie nasze zatrudnione w Niemczech, i źle zawsze informowaną będąc pomimo ogromu kosztów na szpiegowstwa lożonych, rozumiała, że nasze stare hufce opuszczają Hiszpanią, i że osłabiona armia francuzka natężeniom iey oprzeć się niemoże. — 40 000 ludzi wyładowało w Portugalii, a złączywszy się z woyсками insurgentów, pochlebiało sobie, wdrzeć się aż do Madrytu. Lecz przedsięwzięcie ich hańbę im tylko przyniosło, znaleźli bowiem armie wszędzie, gdzie tylko dywizye zastać mniemali. 40,000 ludzi wyładowało w tym samym czasie na Walcheren opinowawszy w 14 dniach bez obłężenia, tylko za bombardowaniem — że tak powiem — po thorzosku bronioną twierdzę Flessyngę. Cesarz Jmć kazał sobie zdać sprawę z tego zdarzenia. Cesarz nadgradza sownicie tych, którzy ożywieni duchem iego i tém, co honor Francyi wymaga, wiernymi są sławie i oyczyźnie; karać zaś będzie tych, co się wzdrygają na niebezpieczeństwa, gdy zwyciężyć potrzeba, i którzy ucieczkę haniebną nad chlubną śmierć przenoszą. —

Tymczasem wszystkie powstały Departamenta; 150,000 ludzi gwardyi narodowej ruszyło w marsz, gdy w tém 25,000 ludzi z oddziałów zasobnych zebrało się w Flandryi, a żandarmerya 8000 jazdy wyborney uformowała. Generał angielski, jako człowiek roztropny i przezorny, nie chciał dłużej narażać na klęski armii swojej w kraiu w porze roku, gdzie na okropniejsze iey niebezpieczeństwa, i oyczyźnie, i na siebie była. — strwoń i odkrył

kie wiążą Francuzów do Rządu i Cesarza. Te to są jedyne owoce iey głupiego przedsięwzięcia. Z pomiędzy Departamentów starey Francyi wstawiły się Departamenta Pas de Calais i Nord, z pomiędzy zaś Departamentow nowych, Departament de Lya. wszystkie byłyby uczyniły to samo, gdyby się w tym samym znajdowały były położeniu. Tylko niektóre okolice Departamentu Sarryzłą okazały chęć. Zamiast spieszyć na obronę oyczyzny, podniosły rotosze. Cesarz Jmć nakazał, aby Kommissya woyskowa wydała wyrok na tych złych obywateli. Postany tam jest Radzca Stanu, dla wyprowadzenia indagacyi. Gminy i osoby pojedyncze, które źle sobie postąpiły; utracą prawo obywatelstwa na lat 25 i podwoyne kontrybucya nałożoną na nich będzie. Nad ich bramami napisane będą słowa: *Gmina ta nie jest francuzką*. Przeciwnie rozkazał Cesarz Jmć, przelożyć WPanom plany do pomników, aby uwiecznić utrucia Jego ukontentowania dla Arras, Brögge, i Lille.

Lecz wielki wpływ zdarzeń roku 1809 na teatrze świata całą naszą ściąga na siebie uwagę. —

Polityka.

Xięstwo Warszawskie powiększone zostało częścią Galicyi. Co Cesarz dla nowej Galicyi uczynił, przepisala Mu polityka i honor. Na zemstę nieprzeblaganego Xiążęcia niemógł wystawiać ludów, które okazały się tak gorliwymi za sprawą Francyi.

Młody austriacki Xiąże, ten sam, który roku 1805 kommanderował w Ulm, rownie pyszny jak niewiadomy w sztuce wojenney, z 40 000 ludzi poraził tylko, dać się pobić

Jozefa Poniatowskiego, który

dział. Przez

Manyswe-

za ho-

uzuya-

niające.

Było obowiązkiem Cesarza, niedopuszczać, aby powracali pod jarzmo. Cesarz Jmć pragnie, ażeby mieszkańcy Wielkiego Xięstwa Warszawskiego pod mądrym panowaniem Króla Saskiego zapewnili swą spokojność, i używali swego terazniejszego szczęśliwego Stanu, nienabawiając niespokojności swych sąsiadów.

Królowie Bawarski, Westfalski, Württembergski, i inni Xiążęta konfederacyi zyskaia w zyscy powiększenie swych krajow. Było bezsprzecznie łatwą rzeczą dla Francyi, rozprzestrzenic granice swoje z tamtey strony Renu; lecz rzeka ta niezmienną jest granicą bezposrednich krajow iey Państwa.

Miasta hanzyatyckie zatrzymaią swą niepodległość. Będą one szrodkiem do odwetow wojennych w względzie Anglii.

Pokój z Szwecyą niezwłocznie będzie zawarty.

W stosunkach politycznych konfederacyi Reńskiej i helweckiey żadne niezaydą odmiany.

Pierwszy raz od czasow Rzymian poddane teraz są Włochy jednemu systematowi. Połączenie państw rzymskich było potrzebne do tego wielkiego wypadku. Przerzynaia one Połwysep od morza srodziemnego aż do adryatyckiego, i historia dowiodła, iakiey wagi był bezposredni związek między wyższymi Włochami i Królestwem Neapolitańskim. Gdy przed trzema wiekami Karol VIII. Królestwo to zdobył, Papież odmienił nagle swoje sentymenta i ogromny przeciw niemu uformował związek. Królowi odciąto retyradę, i powrócił tylko do Francyi, maszeruiąc przeciw korpusowi skonfederowanych, na których czele znajdował się Papież w Furnone.

Ale na cóż szukać przykładow w Historyi Karla VIII. Ludwika XII. i Franciszka I. ? Niewiedzielsmy za naszych dni, że Papież w stolicy swojej i w portach swoich przyzmo-

6. wał Anglików, którzy z tego przytołku wznie-
cali rozruchy w Królestwach Neapolitańskim i
Włoskim, rozdając pieniądze i puginaly u or-
dęcom zabijającymi żołnierzy naszych w do-
linach Kalabrii? Cesarz żądał, ażeby Papież
zamknął przed Anglikami swe porty. Mo-
żnażby wierzyć, że Papież żądanie to od-
rzucił? Proponowano mu, zawrzeć związek
zaczepny i odporny z Królestwami Neapoli-
tańskim i Włoskim. Lecz i tę propozycyą
Papież odrzucił. —

Dwor Rzymski od pokoju Presburgskie-
go okazywał przy każdej okoliczności niena-
wisko swoję ku Francyi. Każda potęga od-
bierająca przewagę w Włoszech, jest zaraz
nieprzyjacielem tego dworu. I tak Cesarz
przed bataliami pod Austerlitz i Fried-
land odebrał z Rzymu Brewe pełne go-
ryczy. Później skarzył się Papież na
prawidła tolerancyi w kodexie Napoleo-
na przyjęte; powstał on przeciw organi-
cznym prawom, podług których rządzi się
Państwo wewnątrz, i do których mieszać się
żadnego wcale nie miał prawa. Rzuciwszy
pochodnie do naszych prowincyów, usi-
łował tem, wstrząść i wzruszyć wielkie
Państwo, niepotrzeba wątpić, coby był czyni-
ł, gdyby ważna batalia była została prze-
graną. Dwor rzymski dał aż nadto po-
znać swe tajemne chęci; niemógł nieuznać
zasług, jakie Cesarz uczynił religii; lecz ta
zasada wdzięczności, która dla najwyższej
głowy kościoła tak wielkiej wagi być musia-
ła, nieprzemogła nic nad nienawiścią świe-
ckiego Rządcy. Przekonany o tych, histo-
ryą wszystkich czasów i naszym własnem do-
świadczeniem potwierdzonych prawdach, zo-
stał się Cesarzowi tylko wybor między dwo-
ma rzeczami, albo ustanowić Patriarchę i
Francyą usunąć od wszelkich stosunków z po-
tencyą nieprzyjacielską, która iey szkodzić
usiłowała, lub też znieść Panowanie docze-
sne iedynie będące źródłem nienawiści dwo-

ru Rzymskiego ku Francyi. Pierwsza oko-
liczność pociągnęłaby była za sobą niebezpie-
czne dyskusye i wznieciła niespokojności
w sumnien ach; Odrzucił ją więc Cesarz.
Drugi środek był wykonaniem praw z Jego
koroną cesarską złączonych, względem cze-
go Cesarz żadnemu człowiekowi usprawiedli-
wiać się nieobowiązany. Cesarz więc tego
chwycił się środkiem. Ani Papież ani Xięża
w Państwie niepowinni posiadać Panowania
doczesnego. Cesarz nieprzyzna nigdy pra-
wa korony potroynney; uważa on tylko du-
chowne poselstwo, które Jezus Chrystus Pa-
sterzom kościoła powierzył, i którego S. Piotr i
iego najpobożniejsi Następcy z wielką ko-
rzyścią religii tak czysto i sumiennie dopeł-
niali.

(Reszta w przyszley gazecie.)

Na mowę, którą wczoray miał Prezydent
Ciała prawodawczego, Hrabia Fontannes,
do Cesarza Jmci, odpowiedział Cesarz:

Mości Prezydencie i Panowie Deputo-
wani do Ciała prawodawczego!

„Przymiuję uczucia, jakie mi W Pan wy-
rażasz. Znam przywiązanie Ciała prawoda-
wczego do moiey osoby. Francya potrze-
buie umiarkowaney, lecz silney Monarchii.
Epoka terażniejsza dystyngwować się musi
nie tylko przez sławę oręża francuzkiego, ale
też przez kwitnący stan handlu, mądrość
praw, i blask sztuk umiętności i nauk.

Aby Francyą wprowadzić na stopień, na
którym się znajduie, wiele pokonałem prze-
szkod. Korzyści i dobru tego wielkiego na-
rodu nieść zawsze będę wraz z familią moją,
ofiara mych najmilszych skłonności.

Za pomocą Boga i stateczną miłością lu-
du moiego przezwyciężę wszystko.
moim wiernym planem opr...

Zy...
30 la...
aby u...

Francją tak drogą, upiękroną w wszystko
dobre, co dla niej uprojektowałem.”

z Paryża d. 18. Grud.

Nadzwyczajne posiedzenie Senatu d. 16.
m. b. poświęcone było naradzeniu się wzglę-
dem Senatus Consultum największej wagi.
To Senatus Consultum tyczyło się uchylecia
związków małżeńskich między N. Cesarzem
Napoleonem i N. Cesarzową Jozefą. Roz-
wód ten już nastąpił. Zostawiając do przy-
szłej gazety opis posiedzenia i czynności
Senatu, kładziemy tu uchwałę przezeń w tej
mierze wydaną:

Art. 1. Związki małżeńskie między Ce-
sarzem Napoleonem i Cesarzową Jozefą
uchylają się.

Art. 2. Cesarzowa Jozefa utrzyma ty-
tuł i znaczenie ukoronowanej Cesarzowej i
Królowey.

Art. 3. Oprawa iey przeznaczą się z skar-
bu publicznego w rocznym dochodzie z 2
milionów franków.

Art. 4. Wszelkie rozporządzenia, któ-
reby Cesarz mógł poczynić na rzecz Cesa-
rzowej w liście cywilney, zobowiązują Jego
następców.

Art. 5. Niniejsze Senatus Consultum prze-
słane byź ma Cesarzowi Jmci przez osobne
poselstwo. (Następują podpisy.)

z Botzen d. 12. Grud.

Oberzysta Hofer żyje ieszcze i ukrywa
się w dolinie Passey. Z umysłu puścił wieść
o śmierci swojej. Chcąc życie swe przedłu-
żyć, musiał wydać proklamacyą, powołują-
cą na nowe Tyrolczyków do oręża. Jego
naywiernieyszy koledzy przymusili go do tego
broku puginalami. Taki zazwyczaj los lu-
dzy takich tak niebezpieczną rolę.

E.
Municy-
rotu sum-
tu Chwali-

szewskiego miastu pozyczoney, było razem ze-
miarem Prefekta w oplacie cła z mostu tego dotąd
pobieranego publiczności iakową uczynić ulgę i
dla tego zmnieyszywszy takową opłatę podług za-
łączoney tu taryfyy zażądał aprobacyi tak zmney-
szoney opłaty JW. Ministra Spraw Wewnętrznych.

Będąc zaś Prefekt pewnym, iż zażądana appro-
bacya, ile do dobra publiczności i obywateli dą-
żąc, odmowioną nie będzie zalecił na dniu dzi-
siejszym Prezydentowi Municipalaemu aby od 1.
Stycznia r. p. 1810 rzezoné mostowe podług od-
mienioney taryfyy wybierać kazął. —

W Poznaniu dnia 28. Grudnia 1809.

Prefekt Departamentu Poznańskiego,
(Podp.) P o n i Ń s k i.

Zgodność zaświadcza:

Zastępca Sekretarza Generalnego,
N e y m a n n.

T A R Y F A

mostowego na moście Chwaliszewskim w Poznaniu
w stosunku dotychczasowym i przyszłym.

Wyszczególnienie przedmiotów.
Teraz po wybudowaniu mostu wybierane
bydź ma mostowe:.

- 1) Od wozu chłopskiego naładowanego od ka-
żdego konia 3 gr.
- 2) Od wozu chłopskiego próżnego 2 gr.
- 3) Fury węgla, szpiców, zwonów, desek, drze-
wa rżniętego, szkudeli i od rynny bez różnicy
zaprzegu 12 gr.
- 4) Od bryki z winem, skórami i wszelkiemi
towarami w cztery lub więcej koni 4 zł.
- 5) Od mniejszey bryki 2 zł.
- 6) Od wołu lub wiepra tu pędzonego 4 gr.
- 7) Od skopu 3 gr.
- 8) Od beczki z owocem 8 gr.
- 9) Od fury chmielu 2 zł.
- 10) Od wiertela chmielu 4 gr.
- 11) Od fury łoju 4 zł.
- 12) Od mniejszey 2 zł.
- 13) Od heli wapna obcego 2 zł.
- 14) Od wiertela wapna kamiennego 15 gr.
- 15) Od beczki miodu 2 zł.
- 16) Od beczki piwa tu przechodzącego 8 gr.
- 17) Od każdego furmana próżną bryką przyjeżdża-
jącego od każdego konia po 6 gr.
- 18) Nadto od pojazdów bez różnicy od konia
po 3 gr.

Za zgodność

N e y m a n n,
Zastępca Sekretarza Generalnego.

OBWIESZCZENIE.

Prezydent Departamentu Bydgoskiego.

W skutku odebranego reskryptu JW. Ministra Skarbu d. d. 4. Grudnia r. b. podaie ninieyszem do powszechney wiadomości, iż podatek od mięsa koszernego przez seym tegoroczny uchwalony, na rok ieden, to jest: od 1. Czerwca 1810 do 1. Czerwca 1811 roku przez publiczną licytacją w dzierzwę w Departamencie Bydgoskim wypuszczonym bydź ma, i że termina do teyże licytacji są następujące:

A. Na kahały lub Powiaty.

1. Przed Poprefekturą Kamińską w Wyrzysku dnia 15. Srycznia 1810.
2. Przed Podprefekturą Inowrocławską w Inowrocławiu dnia 20. Srycznia 1810.
3. Przed Podprefekturą Chełmińską w Chełmie dnia 30. Srycznia 1810.
4. Przed Podprefekturą Toruńską w Toruniu dnia 11. Lutego 1810.
5. Przed Podprefekturą Brzeską w Brześciu dnia 22. Lutego 1810.
6. Przed Podprefekturą Bydgoską w Bydgoszczy dnia 6. Marca 1810.
7. Przed Podprefekturą Radzieiowską w Radzieiowie dnia 16. Marca 1810.
8. Przed Podprefekturą Walecką w Pile dnia 26. Marca 1810.
9. Przed Podprefekturą Michałowską w Brodnicy dnia 5. Kwietnia 1810.
10. Przed Podprefekturą Kowalską w Kowalu dnia 15. Kwietnia 1810.

B. Na cały Departament.

W Biorze Prefektury od dnia 30. Kwietnia do 5. Maia 1810.

Kondycye tey dzierzawy na terminach tey licytacji ogłoszone licytantom będą, procz tego w każdym czasie o warunkach i zakładach na Prefekturze zainformować się można. — Działo się w Bydgoszczy dnia 13. Grudnia 1809.

(Podp.)

G l i s z c z y ń s k i.

J. Z a w a d z k i.

Zgodność zaświadczam:

Ł u k a w s k i.

Obwieszczenie. Dyrektor Skarbu Publicznego w Departamencie Poznańskim. Na mocy reskryptu JW. Ministra Skarbu d. d. 12. Listopada r. b. uwiadomia Publiczność handlującą: iż wszelkie iakiekolwiek bądź towary i produkty francuzkie ktore fakturami z Francyi lub zaświadczeniami urzędowemi Magistratow Francuzkich opatrzone będą, za opłatą cła po iednym od sta stosownie do

przepisow instruktarza generalnego pod dniem 15 Kwietnia roku 1807 wydanego, do kraiu Xięstwa Warszawskiego wpuszczone będą.

Obiekta zaś inwektowe iako to wino i wodka oprocz iednego procentu stosownie do powyższego instruktarza ulegać, i opłacać powinny impost pro consumo iako to:

- a) od wina przedniego oprocz cła i procentu, czopowe po 1 zł. 8 gr. od garca;
- b) od wina ordynaryinego oprocz cła, czopowe wynoszące 18 gr. od garca, i tam daley iak jest.
- c) paguia 31 insruktarza generalnego przepisano. Poznań d. 1. Grudnia 1809.

C h m i e l e w s k i.

Obwieszczenie. Trybunał Cywilny Pierwzedy Instancyi Departamentu Kaliskiego. Do publiczney wiadomości podaje: iż Ur. Antoni Prądyński mając zachypotekowaną Summę 600 Talarow na dobrach Lutowie w Powiecie Osieczkowskim Departamentu tuteyszego leżących Ur. Bernackiego dziedzicznych, zyskany od R.ądu zeszedłego Attest hypoteczny na wspomioną Summę d. d. 22. Marca 1805 r. podług sądowego zeznania dd. 4. Października 1808. ktore do Aktow złożył, zagubił.

Gdy więc pomieniona 6000 Talarow Summa, z dobr wspomnionych bydź ma wymazaną, przeto Trybunał stosownie do §. 273. i następnych ordynacyi Hypoteczney Pruskiej, zapożywa wszystkich, ktorzyby do tey Summy pretensye rościć sobie mogli, ażeby się w przeciągu trzech Miesięcy; to jest aż do dnia 1 Lutego roku przyszłego 1810. do Trybunału zgłosili. Wrazie przeciwnym żaden wniosek po upłynionym terminie przyjętym nie będzie, i wymazanie Summy wspomnioney nastąpi.

W Kaliszu d. 30 Listopada 1809.

Uwiadomienie. Wysokiej i szanowney publiczności niżej wyrażony ma honor nayuniżenney doniesić: iż podczas karnawału nadchodzącego, w kamienicy Hotel de Dresde na Wrocławskiej ulicy, w każdą Niedziele iako też w Ostarni czwartek i wtorek reduity dawać będzie. Pierwsza reduita odbywać się będzie w niedzielę dnia 7. 1810. Starz się będą o wszelkie towary i opatrzności służące n. p. w n. p. napoje i inne. W

szczyrej registraturze zapewnić się. Dan' w Kaliszu dnia 28. Lipca 1809.

JK. Xcey Mości Trybunału Depart. Kaliskiego. Do przedania. Na fundamencie wyroku Przesławnego Trybunału Iwszey Instancyi Departamentu Poznańskiego dnia 21. Listopada r. b. w interesie subhastacyi dóbr Niepartu zapadłego, podaje się do publiczney wiadomości, iż dobra Niepart małoletnich sukcesorow niegdy Jozefa Dramińskiego dziedziczne w Powiecie Kościańskim, a Departamencie Poznańskim leżące, składające się ze wsi Niepart i folwarku Dębinka czyli Dąbrowka 9 mil od Poznania, 3 mile od Leszna a 2 mile od Rawicza odległe, na których wystawa się rocznie 400 wiertel Poznańskich oziminy z przynależącym do niego borem, młynem wietrznym i

stawami, których to dobra taxa ustanowiona była sądownie przez bjętych w roku 1805 na 408773 zł. polsk. publicznie więcey dającym za gotowe pieniądze w grubey monecie przez licytacją na zaspokoienie wierzcycieli przedanemi bydź mają. Tymże wyrokiem wyznaczony został ostateczny peremptoryczny i niezawodny termin na dzień 1. Marca roku 1810 o godzinie 9. z rana, przed W. Pokłkowskim sędzią Trybunału cywilnego pierwszey Instancyi Departamentu Poznańskiego w Poznaniu na zamku sądowym. Wzywa więc niżej podpisany Burgrabia na rekwizycją stron interesowanych wstykich ochotę mających do kupienia rzeczonych dóbr, aby się na tym stawili terminie. Poznań dnia 7. Grudnia 1809.

Sen dys, Burgr. Sąd. P. P. P.

T A X A

Rzeczy do żywności na Miesiąc Styczeń 1810. w Mieście Poznaniu.

1. Chleba Pszennego.		2. Łotow 11.		3. Qu. 2 $\frac{1}{2}$		5. Mięsa.	
Za gr. polsk.	Przedniego funt 1.	gr. polsk.	1.	—	—	Wołowiny przedniey funt	Berliński gr. 12.
	Szredniego	—	—	—	—	podlejszey	—
		—	—	—	—	Mięsa krowiego	—
		—	—	—	—	Cielęciny przedniey	—
		—	—	—	—	podlejszey	—
		—	—	—	—	Skopowiny przedniey	—
		—	—	—	—	podlejszey	—
		—	—	—	—	Wieprzowiny przedniey	—
		—	—	—	—	podlejszey	—
		—	—	—	—		—
		—	—	—	—	6. Piwa.	
		—	—	—	—	Grodziskiego	—
		—	—	—	—	Mieyskiego ordynar.	—
		—	—	—	—	dubeltowego	—
		—	—	—	—	Butelka piwa zakorkowana.	—
		—	—	—	—		—
		—	—	—	—	7. Soli.	
		—	—	—	—	Warzoney	—
		—	—	—	—		—
		—	—	—	—		—
		—	—	—	—	8. Swiec i Mydła.	
		—	—	—	—	Lanych Swiec	—
		—	—	—	—	Ciągnionych	—
		—	—	—	—	Mydła białego	—
		—	—	—	—		—
		—	—	—	—		—